

Prospectos

J. Lebedys „Mėčios dienos“ kūrinių išnykimo gumanizacijos bangos, bet anksčiai buvo gyventi K. Donelaičio kūrybą. Poema „Mėči“ - pirmas grotinis lietuvių literatūros kūrinys (medievo 1368 eilės). Poetas reiškia savo dėdžių lietuvių būryčių bendruomenės atvarumui jos būryčius bei materializing, socializing patoly; Reku metu kaitai, jų kalendriuose buvo sudaro poemos kompozicijos pagrindas. Pagal metų kaitas sudarėsi 4 poemos dalys: „gavarčio lietruopis“, „venecos daržai“, „Merkio grifis“, „šienos ugnėjimai“. Paradiniuose atspindi vyrų amžinios moterų visų metų darbovės sudėties bei patys veltipis, gyventojų Nigdanties valstingė. Mely personažai - lietuvių kaimiečių bendruomenės išvaisti, bendžiavę. Veltipus parodinimai išreiška veltipų popartumą, vienintynes, papročių laikymą. Iš viso poemoje minimi 400 veltipai. Be burtų, ypač ~10 pony. Būrai laikomi fibrainių žmonių, ponai - dyfaderonais ir kvečliais. Būrai skirstomi į „viežlybiš-čius“ ir renaučelius. Pagrindinis veltipas, jungiantis visus poemos epizodus, ypač seniuos Prūšius, burtus, tarpininkaudamus tarp pony ir burtų, ypač veltipus būti daržais, daržičiais, fulliais, saugoti lietuvių. Jo lipantis kelta pats Donelaitis.

Felicjani personae: Prichu, Kriza, Lawcar

Visas - marron, dorado, tanger, fucsia y grisáceas

Lauzes - filosofas, išmūrinėjai, mokytojai

Selmas - smukla nedorielius, kovoja už lygiybę

Euler - transform

Nesjami:

Slentus - Tinguely, writing sans filosofie

Planiūnas - tinginys, alkoholikas, nusėkis

Dučys - tūkstančiai, maistininkai

Dikas - garbetėška, žiophys, nitikintis

Niltus - pavysčis „kaip neriešti.“

laisvės, kai kurios vertybės yra svarbios?

Y. Raduan, M. Dantisa, M. Sambiwijaya, Y. Gite

Istīj pārītīj ī darbā formāns pats voleitīs?

ab. kaij darbo voki ir gresme supertariai Donelaičio poeziuje „Metis“?

1. De rebus formavae hispaniae, sciri; ; dñe, hinc hunc (in yea) nesci.

jaune taimi žmonių gyvenimo dalis. Pats Donelaitis buvo jin dažnitas, Šeštus buvo priekis galių dėl visiems žmoniems.

L. L. Donelaičio pavadinė „Mėlai“ dailės - svarbi vertėlybė. Viena iš pavadinimo dalies par-

vardinta „Varėnos dėrbinių”, kad juo vien išs faktas būtina suprasti, kad dėrba užemi

didžių būrys gyventojus daž. „nėštupieji“ būrai buvo vaizduojami kaip itin darbštus žmo-

vis - pasakojama apie tai, kaip jie dirba, kuo darbu, kur žmonėms maisto žemėlei. Tuo tampane

degradacijā nemanākējīgās bloķē - zinumas. Tās ir daudz vairāk nekā

ma questo lo si rileva con difficoltà: dunque tutti tre: svente, nutrizione e avvenire della

in government bonds.

Ivana „Pavasario linksmybė“ nėra didelė daly pasakojimo. Poemai pradedama žodžiu „Jausau-
kai vil atlogdama budino svetę...“ tai rodo, kad Saulė - gabudinė, iš kurios ir gyvybės simbolis,
pvz. pavasario pradedančiai vėl daebai. Vaidruojamas gyvūnų egzistencijos klausis tarp pavasario ir žiemos.
Iš gautos būzai praeigvėna, jis žudikiai jems būsta ir maisto. Žmogus iš gautos motori,
jei gerbici ir saugą. Tačiau reikia matėti atimti iš gautos agra: „...ir, dilgėlis ir brantai,
ir rauvadeinis / Aups, taip žinai, be jokios misy pagalbos, / Ale apūtelis gys neįtampa,
kad nepaisij.“ Ši agra nėra moteli „bendradarbiavanti“.

Dabar - išgyvenimo šaltinis, žmogaus vertės priežiūros, egzistencijos džiaugsmas, oksana
išo žmogiškųjų spūsų, žmogaus realumas.

Romantizmo kontekstas, paralelgudis ir estetika

- Romantizmas tilo iš prisiūtinimo klasicizmu.
 - „XIXa.
 - Pradicia-sentimentalizmas, „Buctas ir verčiuos“ sojūdis.
 - Priesintaki laisvės ligos literatūroje kūrimui, proto išskelbiniui.
1. Nepristatinimasis titrove, pris prieša tam įtraukto ir reikus parody.
 2. Erminiai dalykai prieinami ne moksliui, o menui.
 3. Gaudes smarkiai romantizky kūrybą.
 4. Šakniavus išleido iškiliai literatūros kūrėjai.

Romantizmų vienius parodius gvardiečius vėl išorius. Šaltinis vieno tipo literatūrinis
vielėjai - dviestikai laisvos išdidžiotos sielos žmogus, plies visuomenę ir kurių maištymais
individualistas.

Nomas parinkti žaudos dvarčius statins atsigyti iš praėjimų autin, žyginti istori-
ne žaudos lėtingum. Romantizmų žmogus svarbu priimti ir apimti žaudos dvarčius, kurtan-
čiąs vilties vienę.

Romantizmas klasicistinio meninės veidrodėles galia, pabėgėti kurių išskelbinių. Buvo
atmetus klasicizmo normas, vertintas kurių žaidimas, tūrybos spontanėitumas, oris -
valumas, naturalumas, Romantikai pribilie veidrodėles laisvos, literatūrėje įteisius
fantastiką, protestą, simbolizmą, fantastinius, gniaubų romanius. Pastatino modern-
iųjų muso veido.

Džordžas Noels Gordonas Baizonas (1789- 1824)

- „Pavasario silvarto“ poeziaps atstovas.
- Žmogaus klasikinių menų.
- 1807m. išleido poezijos rinkinį „Laisvalaitės valendos“. Pilkinojasi neteisingai, veid-
menimpte, laisvės laisvės ir vienėlės.
- 1816m. poeziu „Caid Marmoko klapėjės“
- „Manfredas“
- Misteryje „Kaimas“
- „Don Žuanas“